

СНИМИО
ЈОВО МАМУЛА

Реч уредника

Историја

Добро је када „грађис“ добијете понеку лекцију о прошлости. Није то био чест случај код Срба. Плаћали смо их скупо, а користили недовољно. Историја, иако, као превејана учишћељица животи, није нас мазила ниши нам гледала кроз прсте. А и ко би то радио лошим ђацима. Понављачима.

Истина, с времена на време признала би нам да смо добри другови, да не лажемо, не ошимамо шуђе и не кињимо слабије од себе, или да смо склони да се сушоршћивљамо јачима у име правде. Похвалила би нас каикад и због обичаја да поделимо свој оброк са другима. Иако, дешавало се да смо занемаривали градиво док су, у исто време, наши другови напредовали, прелазили у више разреде, па смо осћајали шу где јесмо да оново слушамо исте лекције и ошкурамо глан за исте пацке.

Пре 100 година почео је Први светски рат и страдања каква, до сада, човечанство није забележило. Срби су се нашли у његовом епицентру. Лекција је била дуга и крвава. Из владања смо добили „пеш“.

Честито се није ни слегла земља на гробовима Солунаца, ош се зашцало. Други светски рат као шешка и сурова проверка знања није прославила многе, па ни нас. Додуше, ми смо се ош јуначки држали, силно оштрадали уз „примерно владање“. Пре шачно седамдесет година ослободили смо нашу прешоницу, нашу земљу, али смо и шадашњим „друговима“ несебично помогли да лакше прођу шаж крвави контролни задатак учишћељице историје. Она нам шу нейромишљености није ошростила и недуго заштим ошростила нас је оново.

Добро је, заш, када „грађис“ добијемо понеку лекцију о прошлости.

Ова је година шанса за једну од њих. Подсећа нас на велике јубилеје, па је прилика да се сешимо где смо као народ грешили, а где и када били у праву да прославимо победе и хероје који су их извојевали, али и да нешто научимо.

Нови број Подобранца, заш, пред читаоце доноси нешто више прича из прошлости него иначе покушавајући да нас ошрсти на оно чему нас је историја учила. ■

Александар ПЕТРОВИЋ

САДРЖАЈ

Седам деценија војног падобранства у Србији Јубилеј за понос	3
Генерал-пуковник у пензији Стеван Мирковић Сећања друга падобранца	4
Падобрански рекорд на Батајници 25 плус	10
У 63. падобранском батаљону Специјалне бригаде Регрути поново скачу	12
Подсећање на падобрански рекорд у слободном паду Деценија од великог подвига	15
Чеченија 2000. године, битка за коту 776 Смрт шесте чете	16
Аерофобија – проблем који мучи многе „Зачарани круг“ непријатних емоција	20
Транспортне јединице падобранских снага Блиставе године јединичарства	22
Вишефункционални падобрански систем ММРС По мери професионалца	25
Падобрански пук финске Војске – „Ути Јегери“ Традиција у савременом оквиру	27
Падобранци у Првом светском рату Под куполом „Анђела чувара“	28
Падобранске јединице Јапана у Другом светском рату (2) Теишин падобранци	30

Уредник прилога
Александар ПЕТРОВИЋ

Графички уредник
Марија МАРИЋ

Седам деценија војног падобранства у Србији

Јубилеј за понос

Наша земља спада међу ретке које имају вишедеценијску традицију падобранских јединица, те су припадници 63. падобранског батаљона седамдесет година постојања обележили демонстративним скоком и свечаном церемонијом, дозволивши радозналим суграђанима да, макар на један дан, завире у свакодневицу српског падобранца.

На нишком аеродрому припадници 63. падобранског батаљона недавно су обележили седму деценију од формирања првих падобранских јединица у Србији, а јубилеј каквим се ретко која земља може похвалити, обележили су онако како само они знају – скоковима.

У знак сећања на 14. октобар давне 1944. године када је, од бораца НОВЈ који су завршили падобранску обуку, формиран 1. падобрански батаљон у Барију, у граду на Нишави окупио се војни врх, представници градских власти, садашњи и бивши падобранци и многобројни грађани.

Подсећајући на дугу историју и традицију падобранских јединица на овим просторима, командант Специјалне бригаде бригадни генерал Јелесије Радивојевић истакао је две важне године – 1944, када је формирана прва југословенска падобранска јединица у Италији, и

1967, јер је тада настала 63. падобранска бригада.

– Своје способности падобранци су показали и на недавно одржаној војној паради у Београду, када су током припрема извели низ захтевних скокова на терен малих димензија, а на са-

мој војној паради извели су скокове у веома сложеним метеоролошким условима и својом храброшћу и спремношћу демонстрирали своје способности и представили лик падобранца и припадника

Војске – истакао је генерал Радивојевић, додајући да су падобранци били ангажовани и приликом мајских поплава одрадивши велики посао.

За изузетно залагање на војној паради командант Копнене војске генерал-потпуковник Александар Живковић наградио је падобранце заставнике Мирољуба Јанићијевића, Синушу Мићића и Душана Панића и старије воднике прве класе Дарка

Качавенду и Владимира Кржалића, док је за допринос унапређењу и промовисању војне падобранске службе звање „Почасни инструктор падобранства“ доделио епископу славонском Јовану (Ђулибрку) и заставнику прве класе у пензији Горану Тодоровићу.

Бригадни генерал Илија Тодоров и представници ветерана 63. падобранске бригаде открили су спомен-плочу на уласку у спомен-собу, у славу падобранаца који су своје животе положили на браник отаџбине у периоду од 1944. до 1999. године.

Још је давне 1939. године у „Пилотској школи“ у Панчеву почела са радом падобранска школа, која је пре почетка Другог светског рата ишколовала две класе падобранаца – официра и подофицира добровољаца. Управо од припадника те две класе формиран је 1. падобрански батаљон у Барију 14. октобра 1944. године. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ